

Enescu – Simfonia a III-a

(Grigore Constantinescu – 24 septembrie 2015)

Oaspeții englezi au rivalizat între ei, reprezentând Londra și Liverpool. Orchestrele s-au întrecut prin performanță, iar dirijorii care s-au aflat la pupitru s-au diferențiat prin calitate, ceea ce, desigur, a decis și publicul.

Din spirit de echitate față de gazde, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra a selectat pentru programul său o capodoperă orchestrală enesciană, Simfonia a 3-a. Conducătorul orchestrei dirijorul Vasily Petrenko și muzicienii săi au împărtășit cu ascultătorii aceste minunate clipe de pace, din ce în ce mai rare în timpul nostru, invocate de muzica lui Enescu. Vasily Petrenko, revenit cu ocazia acestei ediții în București, a uimit audiența! Aveam să-l revedem, a doua seară, în concertul de vineri, cu o grea încercare pentru un interpret la vârsta maturității: abordarea interpretativă a **Simfoniei nr.3** de Enescu, aplaudată entuziast la începutul lui 2015, la Londra. Evoluția sa, ca șef de orchestră la ansamblul din Liverpool, i-a evidențiat resursele valorice, personalizarea mijloacelor dirijorale, de un dramatism incendiar în primele două mișcări ale lucrării.

În sfârșit, așteptările trăite de-a lungul concertelor din această ediție a Festivalului ne-au fost împlinite. Pentru prima dată, ne-am întâlnit cu o victorie enesciană, obținută de Petrenko la pupitrul Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. În fața unei formații impunătoare numeric, implicit sonor, gesturile sale au fost de o eficiență incomparabilă cu ale altor dirijori urmăriți de noi la Sala mare a Palatului, mai ales cu referință la cei mai tineri. Dramaturgia concepției componistice, eposul evocator al timpurilor ce s-au lăsat dominate de ideea conflictuală a conflagrațiilor, au părăsit în viziunea lui Petrenko orice aluzie programatică. Construcția arhitectonică este alcătuită, așa cum a redat-o discursul orchestral, cu privirea ațintită către dorința eliberării din suferință. Iată ce a exprimat dirijorul pătruns în miezul ciocnirilor de forță muzicală ale epocii în care a fost creată Simfonia, lăsând dreptul luminii și liniștii să cuprindă finalul, expresiv și emoțional realizat prin adăugarea minunatelor glasuri ale corului Filarmonicii bucureștene, pregătite de I.I. Prunner.

Viitorul lui Vassily Petrenko este, încă de pe acum, o certitudine a celebrității, confirmată în aceste momente de versiunea excepțională a Simfoniei enesciene, situată într-un convingător proces de promovare internațională a acestei capodopere.